

ה"ת 18486/12/14 - ג'מיל עטאללה בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 18486-12-14 ג'מיל עטאללה בע"מ נ' מדינת ישראל

16/12/2014

בפני	כב' השופט איתן קורנהאוזר
מבקש	ג'מיל עטאללה בע"מ
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס, שעניינה מוצרי חג המולד אשר נתפסו על ידי המשיבה.

רקע

1. בתחילת חודש נובמבר 2014, נתפסו על ידי משטרת ישראל, ארגזים ובהם ציוד רב לקראת חג המולד, דוגמת קישוטים (להלן: "מוצרי חג המולד"). ארגזים אלה נתפסו בתוך מכולות, בהן ארגזים רבים, כאשר בחלקם הוסלקו אמצעי לחימה וחומרים נפצים, כגון סכינים, חרבות, נפצים, חזיזים מסוגים שונים, זיקוקים, ועוד (להלן: "אמצעי לחימה"). מחומר הראיות עולה, כי ארגזים קטנים ובהם מוצרי חג המולד, שימשו על מנת להסוות את הארגזים ובהם אמצעי הלחימה.

2. במהלך החקירה, נעצרו חשודים שונים, ובהם אף מר מרואן עטאללה, דירקטור בחברה המבקשת (להלן: "דירקטור החברה"). לטענת בא כוח המבקשת, במסגרת הדיון בהליך מ"י 33621-11-14, שדן בהארכת מעצרו של מרואן ומוניר עטאללה, התבקשה המשיבה על ידי בית המשפט, להתייחס לאפשרות השבת מוצרי חג המולד, אך לא עשתה כן.

בא כוח המבקשת מיקד את טיעונו בסוגיית השבת מוצרי חג המולד, והצהיר כי לגבי שאלת עיקולים יגיש בקשה נפרדת. לדבריו, המבקשת הצטרפה למכולות של צד ג', על מנת לחסוך בעלויות משלוח. כעת, המוצרים מוחזקים כ"בני ערובה", עד למעצר אדם החשוד כזה שעמד מאחורי משלוח אמצעי הלחימה. עוד טען כי כל הנחקרים שוחררו עד כה, וכן כי אי השבת מוצרי החג בתקופה זו, תגרום לנזק בלתי הפיך. לפיכך, ביקש להורות על שחרור מוצרי היג תוך מתן ערובה כלשהי.

3. בשם המשיבה הופיעו נציגים של משטרת ישראל וכן של אגף המכס והמע"מ ברשות המיסים. נציג המשטרה, הסביר את הרקע לתפיסת כל הרכוש שהיה במכולות הרלוונטיות, תוך הצגת חומר ראיות, לרבות תיעוד בצילומים ובסרט. כפי שהבהיר, במהלך החקירה, הועברו מוצרי חג המולד, כהגדרתו "הסחורה החוקית", לטיפול אגף המכס, ואילו אמצעי הלחימה נותרו בידי משטרת ישראל להמשך החקירה.

4. נציג אגף המכס והמע"מ, טען כי מדובר בסחורה ששימשה ככסות להברחה, בהתאם לסעיף 204(14) לפקודת המכס (נוסח חדש) (להלן: "פקודת המכס"). לענין זה, היפנה לחומר הראיות, לרבות צילומים, דוחות תפיסה וכן לדברי דירקטור המשיבה בחקירתו. בנוסף, קיימת בשלב זה של החקירה, אי בהירות לגבי זהות בעל הרכוש, כפי שפירט בדבריו.

דין והכרעה

5. בהתאם לחומר הראיות שהוצג לפני, מוצרי חג המולד נתפסו תחילה במהלך חקירה פלילית של משטרת ישראל, כמפורט לעיל. בהתאם ל"אישור בדבר תפיסה", מיום 25.11.2014, ביום הועברו המוצרים לידי המכס ונתפסו בהתאם לסעיף 188 לפקודת המכס.

6. מחומר החקירה אליו נחשפתי, עולה כי מוצרי חג המולד שימשו, לכאורה, לביצוע עבירות פליליות שונות, כאשר החקירה טרם הסתיימה בשלב זה. יחד עם זאת, בטרם אתיחס לכך, יש לבחון את אופי התפיסה, ולפיו את המסלול המשפטי בו יש לנקוט.

7. התפיסה הראשונית במקרה הנדון, התבצעה בהתאם לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) נוסח חדש, תשכ"ט-1969. יחד עם זאת, בשלב זה, מוצרי חג המולד תפוסים כדין בידי אגף המכס, בהתאם לפקודה. אין מדובר באבחנה סמנטית, אלא בשוני מהותי, כאשר הבסיס והרציונל לתפיסה בשני המקרים, הוא שונה:

"הדין מבחין היטב בין תפיסת חפצים במסגרת הכוחות, הניתנים למשטרה על-

פי פקודת מעצרו חיפוש, לבין חילוט טובין בחימכס על-

פי סעיף 204 לפקודת המכס [נוסח חדש]. שני אלה הם מסלולים נפרדים, שאין לערב ביניהם.

הם. התפיסה על-

פי פקודת מעצרו חיפוש היא מעשה, שנעשה במהלך חקירה פלילית, והשאלה היא, א

מי שצידוק להחזיק בחפץ במשך מהלך התקופה האמורה, בין אם הוא שכתב אישום ובין אם

לא, וכן, מהיעשה בחפץ עם מתן פסק הדין. כניתן לחלט את החפץ על-

ידיה כרעה שיפוטית, בנוסף לכל עונש, שביתת המשפט טיטיל (סעיף

39 לפקודת מעצרו חיפוש). שונה החילוט על-פי סעיף

204 לפקודת המכס [נוסח חדש]. חילוט זה מהווה תוצאת לוואי לעבירת מכס, כמוגדר בס

עיף

204 לפקודת המכס [נוסח חדש]. עמה חילוט נוצר כסורבין המכס לבין האדם שטוביו

לוטו, ופקודת המכס [נוסח חדש] קובעת הליך שיפוט מיוחד להכרעה בסכסוך זה בסעיף

192. (בג"צ 252/81 מנהל אגף המכס והבלו נ' דוד שועה, לה (4) 558, (1981)).

סעיף 192(א)(1) לפקודת המכס, מסדיר את האפשרות של התובע להגיש תובענה להחזרת תפוס לבית המשפט המוסמך.

8. ההבדלים בין המסלולים השונים, הינם משמעותיים הן במישור המהותי, והן במישור הראייתי. במישור המהותי, מדובר בסנקציה בעלת אופי שונה:

"הסאנקציה של חילוט על-פי סעיפים 188 (א) ו-204 לפקודה אינה מוטלת לאחר בירור משפטי, בו נמצא בעל הטובין אשם בעבירה. סאנקציה זו מוטלת מכוח החוק האזרחי-מינהלי, ואף כי לגבי בעל הטובין יש בה משום "עונש", עומדת היא במישור אחר מהסאנקציה הפלילית".

(בג"ץ 335/82 יעקב למדן נ' מנהל אגף המכס והבלו. פ"ד ל"ו (4) 785, 790, (1982)).

באופן דומה, נטל הראיה כי העשיה בטובים היתה כדין, הינו על התובע, זאת בהתאם להוראת סעיף 229 לפקודת המכס, כאשר רף ההוכחה הנדרש מהתובע הוא מאזן הסתברויות (ראו ע"א 8817/96 רלפו (ישראל) בע"מ נ' מדינת ישראל, אף המכס ומע"מ, פ"ד נ"ו (6) 392, 402, (2002)).

9. נוכח כל האמור לעיל, לאחר שהשתכנעתי כי מדובר בתפיסה כדין, בהתאם לסעיפים 188 ו-2014(14) לפקודת המכס, אני מורה על דחיית הבקשה. על המבקשת לפנות בבקשה המתאימה, למותב המתאים.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

איתן קורנהאוזר , שופט